

І вдарив промінь в темну ніч...

Володимир Кобилянський

І вдарив промінь в темну ніч
Над непробудними полями.
Він освітив криваві плями
В ту чорну, мов могила, ніч.
Упав небесний білий сніп,
І бунт счинився між рабами —
І в сьайві неба раб осліп.
І промінь прокляли раби,
Бо збаламутило їх світло,—
І щастя в їх серцях поблідло
В ті будні бунту й боротьби.
І одцурались їх боги,
І повернулись знов у бидло
Богами прокляті раби.

1916